

David Sulík

Anastázia

Ruska národná duša zase prehovorila. Ústami sibírskej pustovníčky, krásnej ženy, ľudskej bytosti Anastázie, prehovorila z hĺbok tajgy k srdciam Rusov a prostredníctvom Ruska k srdciam celého sveta. Prehovorila, aby pomohla svetu v bode jeho najväčšieho nebezpečenstva a preniesla svet cez priepasť temných síl. Nekonečná prozreteľnosť tak dala prostredníctvom príbehu o Anastázii o sebe znovu vedieť.

Kto je Anastázia? Je to skutočná bytosť, alebo len symbolický obraz? Je to prorokynia, svätica, ktorá dokáže vyliečiť silou svojej myšlienky akúkoľvek chorobu na svete vrátane rakoviny a AIDSu za pár minút, alebo len obyčajná čudáčka – pustovníčka, žijúca osamote v hlbokých lesoch a hrajúca pôsobivé divadlo pred náhodnými návštevníkmi? Je to len všetko výmysel, krásna rozprávka určená pre ubolené duše Rusov, alebo reálnou skutočnosťou meniacou myslenie a konanie ľudí ?

Podľa jej vlastných slov je ženou patriacou k ľuďom pôvodných prameňov. Sú to ľudia, nositelia pôvodnej múdrosti, ktorí si vraj tisícročia predávajú z generácie na generáciu dávne staré znalosti ľudstva v ich pôvodnej čistote. Tento reťazec ľudí zostal celé veky neporušený, za cenu úplnej izolácie od vonkajšej civilizácie. Hlboké lesy Sibíri sa tak stali až do dnešných dní, úkrytom pre ľudí strážiacich túto pôvodnú múdrosť. Je to nekonečná, hlboká pôvodná kozmická múdrosť, pochádzajúca z dôb starších, ako sú časy historicky najznámejších civilizácií. V porovnaní s ňou sú najstaršie známe filozoficko-náboženské učenia ako Vedy, alebo Egyptské mystéria už len jej odleskom. A túto pôvodnú múdrosť ľudstva sa Anastázia v mene ľudí pôvodných prameňov rozhodla práve v tejto, pre človeka tak dôležitej dobe odhaliť Rusku. Je totiž veľmi dôležité pre celý svet, aby sa práve Rusko čo najskôr zobudilo, a seba-uvedomilo v zrkadle túžob svojej národnej duše. Lebo len duchovne prebudené Rusko je schopné zodpovedne prebrať svoju historickú úlohu a nastúpiť pomalú cestu k vytvoreniu nového typu ľudskej civilizácie.

Ako teda celý príbeh začal? Hlavnou postavou a autorom všetkých 6 kníh o Anastázii je ruský podnikateľ Vladimír Megre, pochádzajúci z Novosibirska, človek pragmatický, šikovný, trochu dobrodruh so silnou vôľou a zdravým sedliackym rozumom, ktorý zorganizoval v roku 1994 obchodnú komerčnú výpravu po sibírskej rieke Ob. Ako majiteľ a kapitán lode bol už vtedy hnaný zvláštnou túžbou plaviť sa a možno si chcel tak aj splniť svoje detské sny. No zrejme ho podvedome už vtedy čosi hnalo k osudovému stretnutiu s Anastáziou. Po komerčnom krachu výpravy, Megre zostal sám v sibírskej tajge. Poháňaný nevysvetliteľnou túžbou putoval hustými lesmi, bez toho aby jasne vedel, čo vlastne hľadá. Tu nečakane došlo k osudovému stretnutiu s Anastáziou, ktoré úplne prevrátilo Megreho myšlienkový a hodnotový systém naruby a následne zmenilo aj celý jeho ďalší reálny život. Anastázia ho už

očakávala, lebo sama vlastne vytvorila, vymodelovala čistotou svojej mysle predpoklady k tomu, aby sa mohla stretnúť s niekým z vonku, zo sveta bežných ľudí, ktorý by ju bol schopný pochopiť a pomohol realizovať jej túžby vo svete. A v Megrem, ktorý nebol žiadny intelektuál, filozof, vedec alebo mystik, ale obyčajný človek, tvrdo sa prebívajúci životom, našla takého človeka. Postupným láskavým prístupom, dokázala medzi nimi, tak dvoma rozdielnymi bytosťami, vybudovať most pochopenia.

Anastázia je neuveriteľne až nadpozemsky krásna žena, žijúca so svojím 80-ročným dedkom a 120-ročným pradedom uprostred hlbokého lesa. Anastázia nevlastní nič, nemá majetok v našom zmysle, no zároveň jej majetkom je celý vesmír, ktorý jej spíňa akékoľvek pranie. To je možné len človeku s dokonalou čistotou myšlienok a úmyslov, duchu úplne vyvinutému, neobmedzene čerpajúcemu z nekonečných možností Univerza. Anastázia tieto predpoklady spíňa, čo ostatných ľudí núti pozerat sa na Anastáziu buď ako na sväticu, alebo prorokyňu. Profesor filozofie Šilin prirovnáva Anastáziu vzhľadom na jej vplyv k Buddhovi. Hovorí o nej: „Východisko z budúcej katastrofy je možné vidieť v harmonickom zlúčení odvekých kultúr. Takáto zlúčená, syntetická kultúra, má ženský charakter. Najdokonalejšie a najvýraznejšie sa takýto druh kultúr prejavuje v budhizme, ale v našej Anastázii tiež. Práve preto je daný nasledujúci reťazec totožností: Anastázia=Tára=Buddha=Maitréja. Anastázia je dokonalým človekom podobným Bohu.“ Anastázia sa len usmieva na takýchto výrokoch a tvrdí, že je len obyčajná žena, ktorá využíva naplno svoj duchovný potenciál. Podľa nej je v možnostiach každého človeka dosiahnuť mimoriadne schopnosti, treba len otvoriť svoje vnímanie.

Anastázia nič nepotrebuje a ani nič nechce, všetko jej poskytuje príroda. Spí pod stromom, pije vodu z jazera, živí sa tým čo jej príroda okolo ponúkne. Divé zvieratá ako vlky a medvede sa pretekajú o možnosť jej čo najlepšie slúžiť, neublížujú jej, chránia ju. No pritom si ju nemôžeme predstaviť, ako ušmudlanú pustovníčku, v roztrhaných handrách so šialeným pohľadom, naopak je dokonalé čistá, upravená, lesom sa pohybuje tanečnými krokmi, každý jej krok, každý jej pohľad je naplnený nadpozemským svetlom, ktoré privádza do vytrženia celú prírodu okolo nej. Žije v úplnej až rajskej pôsobiacej harmónii s prírodou, vesmírom a so sebou samou.

Zo svojho miesta v lese vie všetko, jej vedomie naraz obsiahne celý svet, každú bytosť, každú myšlienku, cit, skutok, vidí dokonale do minulosti aj budúcnosti, ovláda všetky jazyky sveta, vie napodobniť každý individuálny ľudský aj zvierací hlas. Je schopná za pár minút vyriešiť akýkoľvek vedecký, technický alebo matematický problém, k čomu dáva aj zopár príkladov. Aj keď vidí do každej bytosti, udalosti a času, nedá sa nazvať prorokyňou. Ona pracuje na vyšších úrovniach vedomia. Veci a udalosti neprorokuje, ona ich vytvára. Ona má schopnosť vytvárať a modelovať realitu budúcnosti tak ako chce, no vždy v súlade s vyššími silami a duchovnými zákonmi. To je jej činnosťou a zároveň hrou, prinášajúcou jej nesmiernu radosť. Vedome modeluje realitu a vytvára pre Rusko v kauzálnom svete predpoklady k premene v smere svetla. Pričom nadväzuje na svetlé nitky vychádzajúce z ľudí, a snaží sa pomôcť ich zosilniť. Tu je zaujímavé poukázať na jej postoj k dnes tak obľúbeným a často zdôrazňovaným katastrofickým proroctvám a pochmúrnym víziám týkajúcich sa prelomu 20/21 storočia. Anastázia k tomu vraví: „Aj keď žijeme v najtmavšom a najzraniteľnejšom období, netreba si tieto proroctvá všímať. Nie sú pohľadom do skutočnej fyzickej budúcnosti, ale len pohľadom do tmavej časti

astrálneho sveta, do možného variantu negatívnej verzie budúcnosti . Proroci ako Nostradamus a Cayce videli a prorokovali tú najhoršiu variantu vývoja sveta. Upnutie sa na ňu a venovanie jej prílišnej pozornosti ju len pomáhame naplniť“. Anastázia potom tieto proroctvá v jednom pôsobivom obraze v mene sily celého Univerza ruší a vyzýva všetky temné sily na súboj. Tým preberá na seba úlohu previesť svet cez úsek temných síl.

Anastázia ako aj jej dedo a pradedo má absolútne liečiteľské schopnosti, ktoré úspešne predviedla na Megrem a na iných ľuďoch z blízkej osady. Svojím lúčom svetla dokáže v krátkom čase vyliečiť akúkoľvek chorobu na svete, bez ohľadu na vzdialenosť. K tejto schopnosti dáva okrem duchovného aj fyzikálny, vysvetľujúci opis mechanizmu ich fungovania a to takým spôsobom, že sa to stáva impulzom k vážnemu skúmaniu ruských vedcov v rovine hlbších súvislostí a hľadaniu syntézy medzi ezoterickými a fyzikálnymi zákonmi. Časť schopností Anastázie je tak neskôr vysvetľovaná a potvrdzovaná na základe teórie torzných polí od akademika A. Akimova. Predseda zväzu liečiteľov Ruska, Mironov po oboznámení sa s jej možnosťami, len skromne konštatuje, že schopnosti všetkých liečiteľov Ruska dokopy sa ani zďaleka nemôžu vyrovnáť jej schopnostiam.

V súvislosti s liečiteľstvom je dôležité poukázať na pôsobivý symbol a zároveň ústredný motív prelínajúci sa celým dielom. Je to Sibírsky céder, ktorý je pre ľudí pôvodných prameňov najdôležitejšou rastlinou - stromom na svete. Jeho ochrana a uchovávanie technológie získavania a používania účinných látok zo stromu, patrí medzi dôležité úlohy ľudí pôvodných prameňov. Podľa nich je Sibírsky céder najdokonalejším akumulátorom energie kozmu na Zemi. Drevo cédra a jeho plody, oriešky a olej, sú pri zachovaní potrebnej technológie spracovania najúčinnjším prírodným liekom na svete. Nie náhodou sa v Biblii spomína veľaokrát cédrové drevo aj v súvislosti so stavbou Šalamúnovho chrámu, ktorý vedel prečo dal týmto drevom obložiť steny hlavnej svätyne. No najúčinnnejší je tzv. Zvoniaci céder. To je céder, ktorý keď dosiahne vek 500 rokov, začne asi tri roky jemne zvonieť a potom umrie. Taký zvoniaci strom má vtedy naakumulovanú obrovskú vesmírnu energiu a jeho potenciál liečivosti je absolútny. Znalosti o účinkoch Sibírskeho cédra boli doteraz len záležitosťou ľudí zo Sibíri a niektorých aristokraticko - ezoterických spoločenstiev na Západe, kde to patrilo medzi najväčšie tajomstvá. Cena cédrového oleja sa vyrovnala cene zlata a aj dnes má na komoditnej burze v Londýne veľmi vysokú cenu. Anastázia, Megremu odhaľuje tajomstvo prípravy tohoto vzácného oleja, ako aj spôsob jeho distribúcie, tak aby bol k čo najväčšiemu úžitku širokej verejnosti bez možnosti jeho falšovania. Je to spojené so želaním nielen využívať výťažky cédra, ale aj s možnosťou vysádzania nových cédrových stromčekov. V mnohých ruských mestách sa tak aj deje, s posvätnou obradnosťou sa začínajú vysádzať nové cédre, čo akoby symbolizovalo znovu nachádzanie a obnovovanie stratených pút medzi človekom a Matkou Zemou.

Megre je poverený úlohou napísať knihy o Anastázii a tak oboznámiť Rusko s jej myšlienkami - obrazmi. Po veľkých vnútorných bojoch a pochybnostiach sa chopí tejto úlohy a začína písať prvú zo série kníh. Hlavnou ich náplňou sú rozhovory medzi Megrem a Anastáziou o zmysle života, fungovaní Univerza, výchove detí, ako aj o aktuálnych zmenách kultúrno-spoločenského života Ruska. Megre o sebe nič nezakrýva, vykresľuje sa so všetkými svojimi ľudskými túžbami, chybami, vnútornými bojmi a drámami pôsobiacich niekedy smiešne, niekedy tragicky. Celý dej je

presiaknutý typickým ruským feelingom, schopným v sebe spojiť šibeničný humor obyčajných ľudí s hlbokými filozofickými úvahami, duchovné výšky s nízkosťou vlastných vášni. Úprimnosť kníh má silu privádzať človeka od smiechu až k slzám.

Medzitým Megre finančne krachuje, no napriek tomu odchádza do Moskvy, kde sa takmer bez prostriedkov snaží v ťažkých podmienkach napísať prvú knihu. Jeden bezdomovec, bývalý dôstojník KGB mu po vypočutý príbehu, kdesi v tmavých priestoroch pivnice dáva svoj jediný posledný majetok, zlatý krížik, ktorý umožňuje Megremu prežiť. Tesne pred svojím drastickým zabitím tehloou do hlavy, stihne na stenu ešte nakresliť znak cédra v slnku, symbol, ktorý sa neskôr stáva logom všetkého, čo súvisí s Anastáziou. Takýchto scénok je v knihe veľa, a pre toho kto nepozná zvláštnu surrealistickú, poetickú aj krutú atmosféru Ruska, by sa to mohlo zdať prehnané. No to čo by sa nikdy nestalo v Amerike, alebo západnej Európe, to sa môže stať iba v Rusku. Akoby zázrakom začínajú Megremu pomáhať cudzí ľudia, nadšenci, oslovení príbehom. Kniha je za ich pomoci napísaná a vydaná na vlastný náklad jedným podnikateľom. Bez akejkoľvek reklamy sa kniha predávať dobrovoľníkmi na ulici stáva úspešnou a náklady sa začínajú šplhať do státisícov. Po prvej knihe vychádza postupne v ďalších rokoch až do dneška 5 kníh. Celkovo by ich podľa Anastázie malo byť 9. Tým sa splňuje prvý cieľ Anastázie, aby sa najprv rozšírilo poznanie a svetlo v mentálnej sfére Ruska a tak sa otvorila cesta k ďalšej premene

Ku knihám sa postupne vyjadrujú vedci, liečitelia, umelci, teológovia, ezoterici aj obyčajní ľudia. O Anastázii sa píše články, skladajú básne, maľujú obrazy, natáčajú filmy. Jej myšlienky zasahujú všetky vrstvy obyvateľstva. Paralelne s vydávaním a rozširovaním kníh sa spontánne začínajú po Rusku vytvárať kluby Anastázie, kde sa ľudia stretávajú, diskutujú o Anastázii a jej poslanstve a rozmyšľajú ako najlepšie uplatniť jej rôznorodé myšlienky a impulzy do praktického života. Unavení ľudia z miest, pragmatickí manažéri, skeptickí dôstojníci, ľahostajne prežívajúci ľudia z rozpadajúcich sa kolchozov sú doslova zelektrizovaní touto zdanlivou rozprávkou, začínajú sa prebúdať a prejavovať neočakávanú aktivitu v rôznych odvetviach ľudskej činnosti.

Po splnení prvej úlohy Megre začína naplňať aj druhú úlohu. Zakladá združenie ruských podnikateľov, ktoré by malo ukazovať cestu, ako podnikáť novým eticko-sociálnym spôsobom, snažiac sa vytvoriť novú kvalitu hospodárskeho a spoločenského života. Toto združenie ruských podnikateľov má byť akési centrum koordinácie a vzájomnej pomoci tých podnikateľov, ktorí pochopili a prijali Anastazine myšlienky. Je naznačený smer, ako je možné poraziť súčasný Mamon, ako sa dá zapriať prirodzená ľudská ziskuchtivosť a egoizmus do služieb celku tak, aby peniaze slúžili naozaj ľuďom, nie ľuďia peniazom. Je mylné si myslieť, že peniaze treba ignorovať, že sa ich treba strániť ako diabľovho pokušenia. Iba slabí ľudia im podľahnú, bohatí duchom ich vedia používať svetu na prospech. A zvlášť dnes je dôležité, aby tí čo majú peniaze, začali rozmyšľávať inak. Aj keď to vyzerá idealisticky, ale podľa Anastázie je možné byť poctivým podnikateľom, vytvárajúcim skutočné hodnoty, na ktorých zarobí aj samotný podnikateľ aj celá spoločnosť, bez toho aby to išlo na úkor niekoho alebo niečoho (*ako dnes je napr. bohatstvo vyspelých krajín vybudované aj na úkor tretieho sveta*). Nehľadá teda útek do samoty a ignorovanie súčasného spôsobu života, ale vychádza z hlbokého znalosti dnešnej skutočnosti a

ukazuje možnosť, ako je treba premieňať spoločnosť vo všetkých oblastiach. Každý môže svojím spôsobom vytvárať svoj priestor lásky.

Jej vízie sa začínajú uplatňovať aj v realite, v priebehu pár rokov sa vytvárajú výrobo-obchodné družstvá, založené na princípoch solidarity a lásky. Tieto celky pri zachovaní vlastného národno – kultúrneho charakteru v sebe spájajú princípy etického podnikania, solidaritu silnejších so slabšími, spoluprácu miesto konkurencie, ekologický prístup k svetu, výrobu alebo poskytovanie zmysluplných, užitočných výrobkov a služieb. Nové obchodno-výrobné spoločnosti sa spájajú do reťazcov, zakladajú sa agrárno-ekologické duchovné usadlosti tzv. Ekoselky. S tým tiež súvisí iniciatíva, projekt „Rodovaja zemlja“, ktorý hovorí o tom, že každý občan Ruska má právo na aspoň 1 hektár pôdy do súkromného vlastníctva, na ktorom by mohol spolu s rodinou hospodáriť ekologicko-duchovným spôsobom podľa vlastných predstáv v súlade s rytmiami Matky Zeme a Univerza. Tento projekt je predkladaný parlamentu a svetlé sily zasahujú, ruský parlament schválil ústavné zmeny, ktoré potvrdzujú ústavou zaručené právo na súkromne vlastníctvo pôdy.

Najdôležitejšie a najprínosnejšie sú impulzy do dvoch oblastí, ktoré sú srdcovou záležitosťou Anastázie. Je to záhradkárstvo a výchova detí. Záhradkárstvo je tu myslené v širšom zmysle, ako vzťah k rastlinám, ako určitý druh bio - poľnohospodárstva, kde je ukázaný spôsob ako je možné nechemickým spôsobom a komunikáciou s rastlinami dosahovať kvalitnú úrodu. Na malom kúsku zeme je možné zabezpečiť potravinovú sebestačnosť jednej rodiny a vypestovať také plodiny, ktoré majú nielen vonkajšie výživové hodnoty, ale sú vyslovene obrovskými rezervoármi liečivých síl. Prostredníctvom vnútorného pozorovania a láskyplnej komunikácie s pestovanými rastlinami je možné sa naučiť veľa aj o fungovaní celého vesmíru. Pozitívny vzťah k rastlinám sa nám mnohonásobne vracia späť.

Cez vysvetľovanie sveta rastlín sa Anastázia dostáva až k výchove detí. V tretej knihe predkladá víziu výchovy človeka, premenu celého doterajšieho vychovávacieho systému od rozumovej jednostrannej výchovy k výchove, ktorá dokáže v človeku prebudiť všetky driemajúce sily a vytvoriť komplexne citovo, intelektuálne, umelecky a osobnostne dokonalého človeka s neobyčajnými schopnosťami. Podľa tejto vízie, začínajú vznikať v Rusku školy snažiace sa o nový prístup k výchove detí. Vzorovou a zároveň najúspešnejšou a najznámejšou školou v Rusku, sa stáva škola akademika Ščetinina. Táto oficiálne bezplatná a štátna škola, zastrčená kdesi v odľahlom kúte Ruska, strážená kozákmi je zároveň školou, internátom, chrámom, a umelecko-architektonickým dielom. Deti pod citlivým vedením Štitina sa umelecko-mystickým spôsobom vzdelávajú neveriteľným spôsobom. Malé deti do 15 rokov ovládajú desiatky jazykov, hry na veľa hudobných nástrojov, dokonalé spievajú, tancujú, riešia zložité vedecké problémy, maľujú nádherné obrazy, vytvárajú keramiky, sochy, umelecké mozaiky, starajú sa o rastliny a domáce zvieratá, pečú chlieb, varia, vytvárajú si vlastné obchodné firmy. Vrcholom ich úsilia je výstavba neobyčajne zložitej, umelecky dokonalej stavby – chrámu, navrhutej podľa vlastných predstáv a realizovanej samými deťmi. Všetky deti majú nielen neobyčajné vysoké IQ, obrovskú fyzickú zručnosť a umelecké cítenie, ale prejavujú aj hlboko rozvinutý súcit a ľudskosť, empatiu k všetkému živému. Čiastočne to pripomína waldorfský a Montessori prístup k vzdelávaniu, ale mnohonásobne zdokonalený. O tejto škole sa natáčajú dokumentárne filmy, píše v tlači.

Inšpirácie Anastázie vo všetkých odvetviach spoločenského života boli podnetom k tomu, že skupina vedcov vytvorila „Moskovské výskumné centrum“, zaoberajúce sa výskumom javov spojených s Anastáziou. Centrum je založené za účelom skúmania Anastáziiných vízií a nápadov a ich praktických aplikácií do veľa odvetví spoločenského života, ako sú poľnohospodárstvo, ekológia, medicína, veda, pedagogika, umenie. Je to peknou ukážkou toho, že ruskí vedci neignorujú nové duchovné skutočnosti ale zaoberajú sa všetkými alternatívnymi cestami poznávania. Tým, že Rusko bude stavať na kvalite ľudského potenciálu, môže v budúcnosti získať zvláštny náskok pred ostatným svetom.

Dôležitým prínosom Anastázie k prebudeniu národného vedomia sú jej vysvetľovania významu starých kultových miest Ruska, ako sú napr. miesta v Kaukazskom Gelendžiku, a znovu obnovenie funkcie ich kultového využívania. Zaujímavo tiež osvetľuje aj historickú rolu významnej osobnosti Ruska, Rasputina. K tomu hovorí, že len v mimoriadnych, kľúčových momentoch, ľudia pôvodných prameňov, zasahujú do dejín aj fyzickým spôsobom. Takáto chvíľa v dejinách Ruska nastala v čase prvej svetovej vojny, keď svetlými silami bol do blízkosti cára vyslaný Rasputin, pochádzajúci zo Sibíri (*on sám možno nebol priamo človekom pôvodných prameňov, ale minimálne bol nimi inšpirovaný*), aby ho varoval pred vstupom do 1. sv. vojny, ktorej následkom by sa stal nástup boľševizmu, čo by bola pre Rusko tá najväčšia tragédia. Ignorovaním Rasputinových varovaní ako aj jeho následným zavraždením si Rusko spečatilo svoj osud. Neskôr bola jeho postava démonizovaná, no v skutočnosti to bol napriek svojej kontraverznosti jednoduchý, živelný človek, mních-bohém, majúci skutočné liečiteľské a prorocké schopnosti, snažiaci sa zúfalo varovať cára pred blížiacou sa národnou katastrofou v podobe boľševizmu. V knihe sú ukážky aj z novo objavenej Rasputinovej básne z putovania po Palestíne. Tieto básne ho zobrazujú ako mimoriadne citlivého a vnímavého človeka.

Z dôvodu komplexnejšieho pohľadu, som myšlienky Anastázie porovnával aj s inými duchovnými smermi a filozofiami. Napríklad, z hľadiska antropozofie je tu podobnosť s impulzmi a myšlienkami v oblasti výchovy človeka a bio-poľnohospodárstva. Aj v hospodárskej oblasti sa jej idey približujú antropozofickému nazeraniu na svet, k teórii trojčlennosti sociálneho organizmu. No preto, že antropozofia je asi pre praktické uplatnenie v Rusku príliš akademická si nový duch času našiel svoju cestičku ako sa prejavíť tak, aby to zasiahlo duše Rusov. Aj významný ruský antropozof Prokofijev hovorí o tom, že aby ideály antropozofie, ktorá sa snaží o praktickú aplikáciu výsledkov duchovno-vedného skúmania do všetkých odvetví života mali úspech v Rusku, musia si nájsť svoj vlastný spôsob vyjadrenia, tak aby sa tam stali živou skutočnosťou.

Antropozofiu ja vnímam ako živý otvorený systém, ktorý môže do seba vstrebávať aj iné duchovné impulzy, ak sú pravdivé a opodstatnené. Preto je kľudne možné, považovať hnutie okolo Anastázie za novú ľudovú antropozofiu na ruský spôsob, ktorá verne odzrkadľuje ruskú národnú dušu. Posudzujúc aj z hľadiska Posolstva Grálu vidím značné paralely napr. pri vysvetľovaní fungovania mechanizmu pôsobenia čistých myšlienok a vytvárania vlastného osudu. No hádam najdôležitejšie kritérium objektívnosti, ako zvážiť mieru pravdivosti a účinnosti Anastáziinho posolstva je vlastný cit a reálne výsledky jej impulzov v praxi. Reálne

výsledky v praxi sú v Rusku viditeľné, to si môže každý overiť, a čo vravia vlastné city je už na zvážení každého jednotlivca.

Vedci z Moskovského výskumného centra, zaoberajúceho sa výskumom javov spojených s Anastáziou sa vyjadrili takto: „ Najväčší duchovní učitelia, ktorí sú známi svojimi náboženskými učeniami, filozofickým a vedeckým bádáním, nedosahujú rýchlosť Anastáziinho pôsobenia na ľudský potenciál. Ich učenia dosiahli viditeľného prejavu v reálnom živote po uplynutí stoviek a tisícov rokov od momentu objavenia. Anastázia len za dni a mesiace, vynechajúc kázania alebo duchovné traktáty, pôsobí priamo na city a vyvoláva emocionálne vzplanutia a tvorivý rozmach u ľudí, ktorých sa jej myšlienky len dotknú. A toto tvorivé nadšenie sa okamžite premieňa na hmatateľnú realitu.“

Kto je teda Anastázia? Je to reálna bytosť, alebo symbolický obraz? Úprimne poviem neviem, asi oboje, ale čo je dôležité, je jej vízia svetlej budúcnosti, ktorú ľudstvu predkladá. Lepšie povedané nepredkladá, ale okamžite tvorí takým spôsobom, že zostať stranou diania je pre človeka už čítajúceho jej knihy nemožné. Udáva nový duchovný ton pre budúcnosť a pomáha zhmotňovať najsvetlejšie sny ľudstva. Čistotou svojho úsilia splňuje svoju úlohu previesť celý svet cez úsek temných síl. Je na každom človeku ako sa k jej posolstvu postaví. Anastázia hovorí, nehľadajte ma, kto ma čisté srdce, ten má vidí.
